

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou v právní věci

žalobce

O. G., narozený X
státní příslušnost Moldavská republika
bytem X
zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2025, č. j. OAM-165/ZA-ZA15-ZA03-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítl, že byl v předcházejícím správním řízení zkrácen na svých právech. Bojí se návratu do své domovské země, kde v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno kvůli válce na sousední Ukrajině. Zejména poukázal na situaci v Podněstří. Má za to, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem. Podle žalobceva názoru jsou naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona.
3. Dále má za to, že žalovaný porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu nezbytném s ohledem na konkrétní okolnosti případu, a § 50 odst. 2 správního řádu, když si neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí. Je přesvědčen, že ve své vlasti by byl ohrožen na životě. S přihlédnutím k politickému vývoji není v Moldavsku bezpečno pro civilní obyvatelstvo a nelze je považovat za bezpečnou zemi původu. Navrhl, aby bylo rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný shrnul dosavadní průběh řízení a obsah žaloby. Zmínil, že se s totožným textem žaloby v rámci své činnosti setkal nesčetněkrát. Bez sebemenší snahy o jakoukoli relevantní polemiku s napadeným rozhodnutím je žalobcovo podání souborem jakýchsi katastrofických popisů Moldavska, které jsou ponechány bez vysvětlení, působí absurdně a jsou odtržené od reality. Žalovaný nerozumí, proč se žaloba věnuje situaci v Podněstří, kde žalobce nebydlel. Odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že totožnou argumentaci vypořádával již ve správním řízení. Navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná v plném rozsahu zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

5. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 6. 2. 2025. Údaje k této žádosti poskytl dne 11. 2. 2025. Uvedl, že se narodil v obci B. v Moldavsku, je státním příslušníkem Moldavské republiky, národnosti moldavské. Mluví rusky. Vyznává pravoslavné křesťanství. Politickou aktivitu nevyvíjel, ani nebyl členem žádné strany. Je ženatý, má manželku žijící ve vlasti a zletilého syna, o němž neví, kde se nachází. Jeho zdravotní stav je bez omezení. V domovské zemi naposledy bydlel v b. regionu, ve vesnici A. Z domovské země vycestoval v březnu 2024 autobusem přes Rumunsko a Maďarsko. V roce 2022 pobýval dva měsíce pracovně v Polsku. O mezinárodní ochranu žádá poprvé, z důvodu, že může začít válka, a nemá kam se vrátit a kde bydlet, jelikož v domě po rodičích bydlí sestra.
6. Při pohovoru konaném dne 11. 2. 2025 sdělil, že se domovskou zemi rozhodl opustit asi před rokem, těsně před odjezdem do České republiky (dále jen „ČR“), přemýšlel o tom nicméně dříve. Důvodem odjezdu byla práce, která ve vlasti není, a pokud ano, je špatně placená. V Moldavsku někdy pracoval na stavbě, někdy jezdil s traktorem, podle toho, co zrovna sehnal. Poté co se rozešel s manželkou žil sám v podnájmu. Rodiče zemřeli, bratři i sestra jsou v zahraničí, v domovské zemi žije jen manželka, syn je podle posledních informací v Maďarsku. V ČR nejprve pracoval v P., potom různě na brigádách. Války se obává kvůli politice, Moldavsko hraničí s Ukrajinou, konflikt může

začít prakticky kdykoliv. Se státními či bezpečnostními orgány domovského státu problémy neměl, potíže kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité sociální či politické skupině rovněž popřel. V případě návratu do vlasti se obává hlavně války. V Moldavsku má půjčku od nestátní organizace, hrozí mu vězení, vzali mu auto. Dlužná částka se zdvojnásobila. Peníze získal od firmy M., dala mu vůz na splátky. Několik měsíců platil, poté začal koronavirus a nemohl si několik měsíců nic vydělat. Přijeli soudní exekutoři a vozidlo mu zabavili. Stálo 120 000, má zaplatit 240 000, i když auto už nemá. Není, kam by se obrátil, současná situace nedopovídá tomu, co bylo ujednáno ve smlouvě, řekli mu, že nemá žádný smysl se na někoho obracet. O možnosti vězení se dozvěděl od exekutorů. V Česku by chtěl žít, pracovat a půjčku postupně splácet. Neví, zda existuje v domovské zemi možnost osobního bankrotu, nerozumí tomu. Závěrem nechtěl doložit žádný dokument, využil práva nechat si pohovor zpětně přetlumočit, námitky proti němu nevznese.

7. Žalovaný si za účelem posouzení žádosti žalobce opatřil i písemné materiály obsahující informace o zemi původu. Z Informace OAMP – Moldavsko – Základní přehled o zemi, ze dne 18. 11. 2024, plyne, že Moldavsko se nachází mezi Rumunskem a Ukrajinou, jedná se o parlamentní demokracii, kde probíhají pluralitní volby. Předčasně uspořádané hlasování v červenci 2021 vyhrála proevropská Strana akce a solidarita prezidentky Maiy Sanduové, která získala více než 50 % hlasů. Tato politička v roce 2024 obhájila mandát hlavy státu. Při témže hlasování se občané těsnou většinou vyslovili pro ústavní zakotvení směřování Moldavska do Evropské unie. Asociační dohoda byla mezi touto zemí a EU podepsána v roce 2014 (v platnost vstoupila v červenci 2016), v červnu 2024 byly zahájeny přístupové rozhovory. Moldavsko garantuje základní práva a svobody ve smyslu Všeobecné deklarace lidských práv, přijalo a přijímá řadu reforem v souvislosti s úsilím o členství v EU, posiluje právní stát a soudnictví. Vláda spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, je zaveden systém pomoci utečencům. Domovský stát je stranou Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 i dodatkovému protokolu z roku 1967, ratifikoval i základní úmluvy o lidských právech a je členem Rady Evropy. Vláda vkládá úsilí do potlačování korupce, ta je však stále přítomná. V zemi existují tři orgány, jejichž působnost se vztahuje na lidská práva a otázky diskriminace. Moldavsko se neúčastnilo mezinárodního konfliktu, takový střet neprobíhal ani vnitrostátně. Koncem roku 2023 skončil v zemi nouzový stav, vyhlášený v souvislosti s přílivem ukrajinských uprchlíků. Mimo kontrolu ústřední vlády zůstává oblast Podněstří, ve všech ohledech závislé na Rusku, situace je nicméně na hranici s tímto regionem stabilní. V Informaci OAMP – Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, přístup úřadů, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 7. 1. 2025, se uvádí, že svoboda pohybu, včetně odjezdu do zahraničí a emigrace, je zajištěna. Mimo Moldavsko krátkodobě pracovalo nebo pracuje 30 % ekonomicky aktivních obyvatel, země je závislá na jejich platbách, v roce 2023 dosáhl počet tzv. remittancí 12 % a postupně klesá. Existují agentury napomáhající reintegraci. Obecně jsou na tom emigranti lépe než ti, kdo se rozhodli zůstat. V případě Podněstří cestují lidé za prací do Ruska a nevracejí se z něj. Po návratu se nevyžaduje registrace u státních orgánů. Byrokracie v zemi je složitá, ale nejde o výslovnou překážku. Zdravotní péče je v zemi v zásadě bezplatná, u určitých léků a zákroků je spoluúčast, po návratu je třeba se registrovat u zdravotní pojišťovny. Existuje systém soukromých i státních agentur pro pomoc s nalezením zaměstnání a podpory v nezaměstnanosti.

8. Dne 11. 4. 2025 se mělo konat seznámení s podklady pro rozhodnutí, o čemž byl právní zástupce žalobce vyrozuměn dne 31. 3. 2025. Ve vyjádření ze dne 8. 4. 2025 právní zástupce uvedl, že v Moldavsku panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není tam pro civilisty bezpečno. V Podněstří je situace stejná jako na Ukrajině a lze očekávat její zhoršení. Žalobce se do domovské země vrátit nemůže, je přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. K seznámení s podklady se právní zástupce nedostavil.
9. Následně žalovaný vydal dne 29. 4. 2025 napadené rozhodnutí. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že jde o první žádost, motivovanou ekonomickými důvody a obavou z války na Ukrajině. Žalobcovu výpověď hodnotil jako věrohodnou, dospěl nicméně k závěru, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován, ani se takového jednání důvodně neobává, a azyl podle § 12 zákona o azylu tak neudělil. Stejně tak tu nejsou důvody zvláštního zřetele hodné, které by odůvodňovaly udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Nebylo ani zjištěno, že by žalobci v zemi původu hrozila vážná újma, a doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu tak neudělil rovněž.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož obě strany s tímto postupem souhlasily.
11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a § 32 odst. 9 zákona o azylu. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podle § 12 zákona o azylu *„[a]zyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“*
13. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu *„[d]oplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.“*
14. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu *„[z]a vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.“*

15. Žalobce zcela obecně namítal, že pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, pak by musel rozhodnout o udělení azylu, případně udělení doplňkové ochrany. Nekonkretizoval však, která jeho tvrzení žalovaný nesprávně vyhodnotil, která zjištění žalovaného považuje za neúplná či nesprávná, či v jakém směru považuje shromážděné podklady za nedostatečné. Žádné návrhy na doplnění podkladů (dokazování) v tomto směru neučinil, a to ani v řízení před žalovaným, ani v žalobě.
16. K těmto námitkám tedy soud s ohledem na jejich obecnost po přezkoumání napadeného rozhodnutí uvádí, že žalovaný se zabýval všemi tvrzeními žalobce, v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, opatřil si dostatek podkladů pro rozhodnutí a přihlížel ke všem podstatným okolnostem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem, žalovaný tento svůj závěr dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Soud tak dané námitky shledal nedůvodnými.
17. K namítanému neudělení azylu ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu soud uvádí, že se jím žalovaný zabýval na straně 3 napadeného rozhodnutí a v rámci rozhodování vycházel ze všech podkladů, jež měl k dispozici, když po jejich zhodnocení dospěl k závěru o neudělení azylu dle uvedeného ustanovení. Tento právní názor zaujal žalovaný zejména kvůli tomu, že žalobce žádnou okolnost, pro niž by mu mohla být tato forma mezinárodní ochrany udělena, ani netvrdil. Odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu nezmínil, dokonce ji na přímý dotaz dokonce výslovně popřel. Důvodným pak žalovaný neshledal ani strach z vypuknutí války v Moldavsku. Soud má za to, že pro uvedený závěr byly opatřeny dostatečné podklady, které se uvedené problematiky týkaly, a po jejich posouzení byl učiněn správný závěr, že důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu tu není dán. Napadené rozhodnutí bylo v tomto směru vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise. Shora uvedené závěry pak žalovaný srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil.
18. Žalobce dále poukazoval na obecně špatné poměry v zemi původu, podle něj v Moldavské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a pobyt v zemi představuje pro civilní obyvatelstvo riziko. Podle jeho názoru proto nelze domovský stát označit za bezpečnou zemi původu. Tvrdil, že v případě návratu do vlasti by byl žalobce reálně ohrožen na svém životě.
19. Je třeba zmínit, že obecně horší hospodářská situace sama ještě nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) totiž ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky nejsou pro udělení mezinárodní ochrany samy o sobě relevantní, což vyplývá např. z rozsudků NSS ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003-43, nebo ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54. Další azylově relevantní skutečnost, která se v takovém případě vyžaduje, tu zjevně nepřistoupila.
20. To, že by bylo v domovské zemi pro civilní obyvatelstvo nebezpečno, zároveň z ničeho neplyne. Žalovaný se zabýval obecnou bezpečnostní situací v zemi původu, i specificky v oblasti Podněstří. Shledal, že mezinárodně neuznaná Podněsterská moldavská republika je nadále integrální součástí Moldavské republiky, ovšem bez možnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

výkonu moldavské státní moci v této části země, podněsterské úřady vytvořily paralelní administrativní i politické struktury a území bylo politicky, ekonomicky a vojensky podporované Ruskou federací. Dle Informace OAMP – Moldavsko – Základní přehled o zemi, ze dne 18. 11. 2024, se země neúčastnila žádného mezinárodního vojenského konfliktu, v zemi neprobíhal žádný vnitřní ozbrojený konflikt, bezpečnostní situace – přes obavy z rozšíření ruské agrese z Ukrajiny do Moldavska a zátěž spojenou s uprchlickou vlnou – zůstávala k datu vzniku této zprávy stabilní, situace na tzv. administrativní hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a samozvanou republikou Podněstří zůstávala bez eskalace. O bezpečnostních potížích v zemi původu žalobce, které by svědčily o možných azylově relevantních důvodech, nehovoří ani další podklady, ani není taková skutečnost soudu známa z jeho úřední činnosti.

21. Soud ve výše uvedeném hodnocení neshledal žádná pochybení, žalovaný se obecnou bezpečnostní situací v Moldavsku zabýval dostatečně, zjištěné skutečnosti v době vydání napadeného rozhodnutí důvody k udělení doplňkové ochrany nezakládaly. Z hlediska bezpečnostní situace ani nic nenasvědčovalo tomu, že by žalobce byl jako civilista vystaven z pouhého důvodu své přítomnosti na území domovského státu nebezpečí vážné újmy. Soud uvádí, že žalovaný sice zmínil, že Česká republika považuje Moldavsko za bezpečnou zemi původu, nicméně nepostupoval podle § 16 odst. 2 zákona o azylu a žádost z tohoto důvodu nezamítl. Ve svém rozhodnutí naopak provedl plné meritorní posouzení, srovnal tvrzené motivy žádosti s důvody pro udělení mezinárodní ochrany, nicméně zjistil, že žalobci žádný z nich nesvědčí.
22. Podstatné pro projednávanou věc je, že žalobce z Podněstří nepochází, před odchodem z vlasti žil v okrese B., žádné vazby na Podněstří neuváděl ani v průběhu správního řízení, ani v žalobě, není tedy ani pravděpodobné, že by měl v Podněstří žít po svém návratu do vlasti. Žalobce neměl před odjezdem ve vlasti žádné azylově relevantní potíže, vycestoval z ryze ekonomických důvodů, když práce v Moldavsku je špatně placená. Azylově relevantní nejsou ani jeho dluhy ve vlasti.
23. Ohledně obav z rozšíření ruské agrese do země původu soud poznamenává, že ze své úřední činnosti nezjistil ani není obecně známou skutečností, že by v současné době došlo k rozšíření vojenského konfliktu z Ukrajiny do Moldavska nebo by takový vývoj bezprostředně hrozil. K vyvrácení tohoto závěru žalobce neoznačil ani nepředložil žádné konkrétní důkazní návrhy. V současné době tak nic nenasvědčuje tomu, že by ve vlasti žalobci hrozilo nebezpečí ve smyslu § 14a zákona o azylu. Tento závěr podporuje i recentní judikatura, týkající se země původu (např. usnesení NSS ze dne 18. 12. 2024, č. j. 8 Azs 221/2024-33). Soud dospěl k závěru, že za stávajícího stavu v zemi původu napadené rozhodnutí ob stojí, obavy žalobce z dalšího vývoje a z rozšíření konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou na území Moldavska se dosud nenaplnily. Situaci do budoucna nelze předvídat, při vzniku nových skutečností (zejména jde-li o závažné změny v zemi původu) však zákon o azylu umožňuje podat novou žádost o mezinárodní ochranu. Žalovaný postupoval správně, pokud vyhodnotil žalobcem tvrzené důvody jako azylově nerelevantní a mezinárodní ochranu v žádné její formě neudělil.
24. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

25. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. září 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně